

det såkaldte lønmodtagerfradrag B). De må derfor dokumentere udgifterne med deraf følgende ulighed for de skattepligtige og administrativ belastning af skattemyndighederne. Den foreslåede forhøjelse af det faste fradrag må ses på baggrund af denne udvikling.

Det kan skønsmæssigt anslås, at den foreslåede forhøjelse af lønmodtagerfradraget for skatteåret 1966-67 vil medføre et provenutab på statsskatten på omkring 110 mill. kr.

Der stilles endvidere forslag om en redaktionel ændring af § 9 i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), således at de bestemmelser, der alene angår lønmodtagere, samles i stk. 1-5, og reglerne om befordringsfradrag, der gælder for alle skattepligtige personer, kommer til at stå i stk. 6.

Til nr. 4.

Efter bestemmelsen i statsskattelovens § 4, stk. 1 b, 2. punktum, skal lejeværdien af bolig i egen ejendom medregnes til ejerens skattepligtige indkomst, hvad enten han har gjort brug af sin beboelsesret eller ej. Værdien ansættes til det beløb, der ved udleje kunne opnås i leje af ejendommen eller lejligheden. Hvor særlige forhold gør denne målestok mindre egnet, ansættes lejeværdien dog skønsmæssigt.

Det sidste tager særligt sigte på *enfamilieshuse*. For sådanne huse har ligningsrådet i en årrække givet faste regler for lejeværdiens beregning. Lejeværdien har været fastsat til en vis procent af ejendomsværdien.

For nyere ejendomme, der ikke er vurderet før 12. almindelige vurdering pr. 1. september 1960, beregnes lejeværdien for skatteåret 1965-66 til 3 pct. af ejendomsværdien. For de ældre ejendomme udgør lejeværdien 4 pct. af ejendomsværdien ved den sidste vurdering før 12. almindelige vurdering. Hvis der på ejendommen er foretaget væsentlige forbedringer, der ikke er taget i betragtning ved den pågældende vurdering, tages der hensyn hertil ved lejeværdiens fastsættelse.

For *tofamilieshuse* og andre ejendomme, hvori ejeren har beboelse, fastsættes lejeværdien ud fra et skøn hovedsageligt på grundlag af lejen for andre lejligheder i ejendommen.

Fra og med skatteåret 1964-65 har der også været en vis standardisering på udgiftssiden både for en- og tofamilieshuse. I henhold til § 14 A i ligningsloven får ejere af sådanne huse et fast standardfradrag på $1\frac{1}{2}$ pct. af den seneste ejendomsværdi og kan derudover fradrage prioritetsrenter og ejendomsskatter. Standardfradraget trådte i stedet

for fradrag for alle andre driftsudgifter såsom vedligeholdelse, forsikringer, renovation m. v. Det kan dog højst udgøre 1.500 kr. pr. selvstændig lejlighed og skal mindst være 300 kr. pr. selvstændig lejlighed.

Ved den 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965 vil der ske kraftige stigninger i de ejendomsværdier, hvoraf lejeværdien og standardfradraget beregnes. Imidlertid har regeringen givet udtryk for, at urimelige skattemæssige virkninger af de forhøjede vurderinger bør undgås, og man har fundet det hensigtsmæssigt, at reglerne for lejeværdiens beregning nu fastsættes ved lov, ligesom det hidtil har været tilfældet for standardfradragets vedkommende.

Man skønner i øjeblikket, at ejendomsværdien for enfamilieshuse ved den nye vurdering i gennemsnit vil stige med ca. 85 pct. i forhold til 1960-vurderingen. Stigningsprocenten i de forskellige egne og bydele vil variere en del, men ved fastsættelsen af den procent, der skal anvendes ved beregningen af lejeværdien, må den gennemsnitlige stigning lægges til grund. Ved fastsættelsen af lejeværdien må der desuden tages hensyn til, at huslejen i de førkrigslejligheder, der omfattes af huslejerreguleringen, er steget, siden man i 1960 fastsatte de nuværende regler for lejeværdien i enfamilieshuse. Stigningen i disse huslejer kan anslås til omkring 25 pct. Udgiften til vedligeholdelse skønnes at være steget med ca. 20 pct. siden standardfradragets indførelse i 1963.

For et enfamilieshus, hvor ejendomsværdien er steget med 85 pct. svarende til den gennemsnitlige stigning siden 1960-vurderingen, vil en *lejeværdi* på 2 pct. af den nye vurdering give et beløb, der er knap 25 pct. højere end den hidtidige lejeværdi. Denne forhøjelse svarer til den nævnte huslejestigning for de gamle lejligheder. Man har herefter foreslået, at lejeværdien ansættes til 2 pct. af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering.

Der er ikke tilsigtet nogen ændring i hidtidig praksis med hensyn til afgrænsningen af de ejendomme, for hvilke lejeværdien skal beregnes som en vis procentdel af ejendomsværdien.

Regner man med en stigning i ejendomsværdien på 85 pct. siden 1960-vurderingen, vil et *standardfradrag* på 1 pct. af den nye vurdering give et fradragsbeløb, der overstiger det hidtidige fradrag på $1\frac{1}{2}$ pct. af den nuværende ejendomsværdi. Forøgelsen af fradraget vil være lidt større end de ca. 20 pct., hvormed vedligeholdelsesudgifterne skønnes at være steget. Det foreslås derfor, at standardfradraget beregnes med 1 pct. af den nye ejendomsværdi. Samtidig foreslås det, at det hid-